

МИХАИЛ КОЛЦОВ КОКОША СЛЕПОТА

Превод от руски: Венцел Райчев, 1978

chitanka.info

Строго секретно.

Държавен планов комитет на СССР.

Икономическо-статистически сектор.

До заместник-председателя на селскостопанската секция др. Н. М. Лишевски.

Уважаеми другарю!

Получи се копието на вашата важна и срочна телеграфна директива. Тя, директивата ви, се отнася до преброяването на добитъка в колхозите и частните стопанства на територията на целия Съюз. В нея, директивата ви, се предписва при преброяването, наред с едрия и дребния рогат и прочие добитък, да се описват и кокошките.

По тоя повод, другарю Лишевски, у мен възникват редица въпроси и питания, на които моля все тъй срочно да отговорите.

Преди всичко. Виждали ли сте вие, другарю Лишевски, някога кокошка?

Думата ми е, разбира се, за кокошка в живо състояние. Защото, не ще и съмнение, в разни други състояния ви се е случвало да видите.

Безспорно сте имали в чинията си и печена кокошка — с масло и галета, и варена кокошка с ориз; и задушено пиле със сос от гъби; и кокоши пастет алангле; и пържено пиле с гарнитура от пържени картофи; и чахохбили^[1] от млади ярки с домати и стрит жълтък, и най-сетне обикновена кокоша яхния.

Но аз ви питам виждали ли сте някога обикновена жива селска кокошка, другарю Лишевски?

Ако действително ви се е случило да видите и наблюдавате, не са ли ви спохождали мисли относно невероятната трудност, която представлява преброяването на кокошките — тия некултурни и същевременно твърде бързоходни животни? Според наблюденията на учените

(очевидно неизвестни в статистическия сектор на Държавния планов комитет) при всяко приближаване на хора, та дори когато става дума за статистици, казаните животни от отряда кокоши (*Alectoridorithes*) го удрят на бяг, издавайки същевременно тъй нареченото кудкудякане (особен вид звук), и не дават възможност да бъдат настигнати.

Вие ще отговорите на въпроса ми, че макар и да сте наблюдавали веднъж кокошка в живо състояние, в края на краищата не сте длъжен да изучавате кокошките, за тая цел си има „Птицеводсоюз“ и между впрочем тъкмо той се е обърнал на двадесет и пети февруари към вас с молба (подписана от др. Носов) да извършите преброяването на кокошките за негови вътрешни нужди.

Но тогава възниква вторият, не по-малко животрептящ въпрос: лично вие, като отговорен работник от Държавния планов комитет, как смятате: наистина ли е толкова целесъобразно общото преброяване на кокошките през настоящата хиляда деветстотин и тридесета година?

Възможно е вие дори да не пожелаете да отговорят на един толкова наивен, особено от статистическо гледище, въпрос. Вие само ще се усмихнете хладно и ще напомните на самозабравилия се задавач на въпроси думите на Ленин:

— Социализмът означава отчетност!

Естествено, доколкото социализмът означава отчетност, а ние все повече се приближаваме към социализма и у нас с всеки изминал ден крепнат социалистическите елементи, дотолкова трябва да нараства и броят на обектите, подлежащи на строга отчетност. На дадения етап на развитие можем да пристъпим към преброяване на кокошките, на следващия етап — да заведем отчетност за всички останали на свобода в колхозите и в индивидуалния сектор въшки. А вече някъде в преддверието на социализма да почнем да водим отчет за всеки косъм — както на главата, така и по другите части на тялото — на мъжкото и женското население.

Вие провеждате в живота мисълта на Ленин именно по този начин. Не намирате ли, че този подход е малко... кокоши, а?

И после — защо засилваме отчетността тъкмо по линия на кокошките? Струва ни се, че виждайки подобно странно развитие на своята мисъл, самият Ленин би предпочел вместо преброяване на кокошките да се направи срочно преброяване на някои видове хора — тъпаците, бюрократите, бездушните чиновници — и съответно завеждането им на отчет. Между впрочем вас не ви ли водят някъде на отчет, другарю Лишевски?

На това вие ще ми отговорите, зная го, с цял куп доводи от специално естество.

Ще чуя: „Недопустимо невежество!“... „Напрегнатият кокоши баланс на Съюза!“... „Недооценяване на кокошопроизводителните ресурси на петилетката!“... „Проблемът за птице-пуховата хегемония на световния птичи пазар!“... „Акумулацията на петлите в енергетиката на районите и областите!“... „Кокошият тор като елемент на комплекса за стоковите излишъци!“...

Няма що, с „комплекса“ вие ще ми запушите устата, другарю Лишевски. Аз не знам какво е това комплекс. Тая дума и да е имала някога някакъв отвлечен смисъл, сега от безкрайната употреба по заседанията го е загубила. Комплекс значи всичко и най-често — нищо. Срещу комплекса не може да се възрази. Стигнахме ли до комплекса, аз мълквам. Предавам се и се оставям на снизхождението на победителя. Но на сбогуване ще задам още един въпрос.

Хубаво де, да речем, че преброяването на кокошките ни е необходимо като въздуха, че то ни води право към социализма.

Но вие, другарю Лишевски, лично вие, вярвате ли, че тъкмо сега е моментът да го правим.

Разбира се, вие пак ще избълвате отгоре ми куп термини и лозунги: „Разпиляване на местните фондове!

Укривателство на частната собственост! Пробив в обобществените сектори!“

По-тихо, другарю Лишевски. Всичко това го зная. Но знаете ли вие какво става отвъд вратата на вашия плановишки кабинет?

Знаете ли, например, поне от вестниците, за извращенията при колективизацията, за раздразнението на средняка и дори на бедняка от престараванията на усърдните администратори по отношение на неговото повече от скромно домашно имущество?

Знаете ли, че цялата страна с огромно напрежение се готви за сеитба, която ще се окаже решаваща за укрепването на нашите исполински успехи в селото?

Знаете ли го всичко това? Мигар не сте го чували?

А като сте го чували, как си позволявате да се навирате в селото точно сега, около сеитбата, с вашето глупаво преброяване на кокошките? Ами че местните организации, да не говорим за самите селяни, ще подгонят вашия преброител с тоягите, като кокошка ще го подгонят! И това ще бъде все пак един добър прием. Би могло да се случи и нещо по-лошо!

И това ли не ви засяга? Пет пари не давате, а? Вие едно си знаете: да ви сервират на бюрото в кабинета общата цифра на кокошето стадо в СССР, па да става каквото ще, тъй ли?

Щом е тъй, и аз ще ви го кажа направо: при тия директиви вашето по-нататъшно пребиваване в собствения ви кабинет става проблематично. Издиша кабинетът ви. На кокоши крака стои тоя ваш кабинет!

Хубаво е все пак, че ви пиша строго секретно. Я си представете, че му се дадеше гласност на това нещо? Представете си само да я публикуват директивата ви в печата? Че не дай си боже — в централния! В самата „Правда“ да излезе, а! И да насолят ваша милост по едното място, ама тъй, всесъюзно!

Ужас, не е за приказване. Ще станете за смях не, ами за смях на кокошките ще станете...

Та затова хайде да не спорим, другарю Лишевски,
ами чуйте какво ви казвам. Моментално, телеграфически
отменете това за кокошките.

С кокошо-статистически
поздрав, винаги ваш:

Михаил Колцов

1930

[1] Чахохбили — специалитет на грузинската кухня — Б. пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.